

epilogul a însemnat un semn de întrebare: este sau nu este necesar? Trebuia lăsat absurdul să meargă pînă la sfîrșit. Concluziile epilogului șubrezez piesa. Everac trebuie să consimtă să renunțe la unele pasaje, care nu țin de transfigurarea artistică. Mă gîndesc, pe de altă parte, ce bine ar fi să avem, în Everac, un Caragiale al timpului nostru. Eu cred, stimate Paul Everac, că dumneavoastră aveți o misiune importantă. Și atunci, în această ipostază, trebuie să renunțați la indeletnicirile scriitoricești care nu sînt la înălțimea dumneavoastră. Și, aici, sînt, într-un fel, de acord cu Taub. Piesa, v-aș ruga, înainte de a încredința-o teatrelor, să o mai lucrați. V-aș cere, în numele culturii, acest pas, acest salt calitativ". **Cornel Vulpe**: „Vreau să subliniez plăcerea cu care am citit noi, actorii, această piesă. Epilogul vrea să pună ceva clar. Părerea mea este că această piesă merge fără epilog". **Paul**

Everac: „Cum s-a văzut și auzit, păreri exprimate aici au mers de la acreditarea ideii că piesa trebuie să ajungă la public, pînă la a mi se cere modificări de esență. V-ați aflat în fața unei piese pe care autorul s-a grăbit s-o scrie, dar nu s-a grăbit s-o publice. Dovadă, a venit cu ea la Cenuclu. Cu ură sau fără ură, eram și beneficiarul eventualului succes. Am adus-o în Cenuclu pentru că eu însumi mă consider un debutant în materie de teatru absurd. Am avut nevoie de această discuție pentru a mă lămuri eu însumi asupra unor posibile carențe. Citeva performanțe actoricești au susținut, la lectură, schelăria piesei. Voi fi foarte sensibil la tot ce s-a spus aici".

Mircea Rareș

Replica seriei: „Epilogul nu deranjează prin dimensiuni: e atît de mic!" (un participant).

„Rampa“, acum 50 de ani mai 1930

Curioasă, „Rampa“ vrea să știe ce au făcut actorii noștri „la iarbă verde“, în prima zi a lui mai. Tănase „a ciocnit paharele cu pelin, și a mîncat, haiducește, ciosvîrta de miel, cu familia... Cărbușului“. ... G. Calboreanu doar și-a „împodobit camera cu flori și verdeață!“ Nenea Iancu Brezeanu e la ... regim. Bea apă. „Pelinul e pentru ăllăți“. Tristețea marelui actor străbate prin ani... ● N. D. Cocea vernisează „Salonul umoriștilor“ la Teatrul Maria Ventura. Expun V. I. Popa, Sell, Anestin, Gall. Redactorii gazetei vor desena gratis, și fac o reclamă de zile mari! ● În plină glorie, Victor Eftimiu e îndreptățit să mărturisească: „În artă, nu e nimic mai plictisitor decît reclama altuia!“ ● Doar meșterul Nottara poate mișca cele 60 de personaje ale noii drame scrise de N. Iorga, *Sfîntul Francisc*! În lojă, savantul asistă, prădă celor mai vii emoții, la

repetiții. Cap de afiș — G. Calboreanu. ● Mircea Ștefănescu își tipărește în volum *Comedia zorilor*, după succesul avut la radio... pe viu. ● Al. G. Florescu, pionier al piesei de salon (*Sanda* lui făcuse epocă), lasă o însemnată sumă de bani pentru un premiu de dramaturgie. Condiția: autorul să fie debutant... de succes. ● Situație grea la Naționalul craiovean. Deficitul de trei milioane și jumătate s-ar fi datorat relei administrări, și incendiului care a mistuit vechiul teatru Theodorini. Și nici un ajutor de nicăieri... ● La „Cărbuș“, o lovitură revuistică, *Ai, n-ai, dai!* de N. Kirițescu, protest în numele omului modest, împovărat de impozite excesive. „Cetățeanul“ lui Tănase, ovaționat în toată țara, a rămas o creație antologică. ● La Parcul Oteteleșanu, soții Bulandra și asociații lor pregătesc stagiunea de vară. „Un repertoriu de comedii“ dă mari speranțe

financiare trupei de pe Splai, mai ales actorilor de comedie Tantzi Cutava, Nelli Sterian, Cătușa Elvass, Silvia Dumitrescu, N. Gărdescu, G. Groner... Ce vor jucat însă Tony Bulandra, Ion Manolescu, G. Storin, dar mai ales coana Lucica? ● Ce actori au rămas fideli Mariei Ventura și teatrului său, dirigit de Victor Ion Popa? G. Vraca, G. Timică, Ionel Țăranu, Maria Mohor, Silvia Fulda, Marietta Deculescu... ● Cu X.Y.Z., comedie mai mult „aranjată“, decît tradusă fidel, Puui Iancovescu pleacă în turneu. E un obicei, ca sprințarul actor „să modeleze“ textul după posibilitățile artistice ale excentricelor sale ansambluri. ● V. Maximilian, în *Topaze* din comedia lui Pagnol. Marele actor avea să declare, la bătrînețe, că a fost unul dintre marile lui roluri. Și, doar strălucise în marele repertoriu! Superb capriciu de artist... ● Începe o furibundă campanie de presă împotriva directorului general al teatrelor, Victor Eftimiu. Dramaturgul răspunde pe măsura. Cine se va încumeta să scrie „viața“ acestui fascinant om de teatru? ●

I. N.